

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **BOMBAYERE s.r.o.**, se sídlem Karlova 183/14, Praha 1, zast. JUDr. Pavlem Dostálem, advokátem se sídlem Krajinská 251/16, České Budějovice, proti žalovanému: **Ministerstvo kultury**, se sídlem Maltézské nám. 471/1, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2024, č. j. MK 33608/2024 OPP, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2024, č. j. 18 A 36/2024 - 51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Magistrát hl. města Prahy, odbor památkové péče (*dále „MHMP“*), shledal, že se žalobkyně dopustila dvou přestupků podle § 35 odst. 1 písm. g) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči (*dále „památkový zákon“*). Přestupků se žalobkyně dopustila postupným umístěním dvou reklamních zařízení na fasádě své provozovny na Václavském náměstí na území památkové rezervace v Praze, aniž by k tomu bylo vydáno závazné stanovisko orgánu státní památkové péče ve smyslu § 14 odst. 2 památkového zákona, a to v období od 19. 6. 2021 do 14. 12. 2022 umístěním výstrče I (výrok I. rozhodnutí MHMP), která byla následně stažena a nahrazena výstrčí II, a to v období od 4. 8. 2023 do 15. 8. 2023

(výrok II.). Za uvedené skutky uložil MHMP žalobkyni úhrnný trest pokuty ve výši 20 000 Kč (výrok III.) a povinnost nahradit náklady řízení (výrok IV.). Žalobkyně se proti rozhodnutí MHMP odvolala. Její odvolání žalovaný zamítl v záhlaví uvedeným rozhodnutím a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného brojila u Městského soudu v Praze. Městský soud zrušil rozhodnutí žalovaného v části, v níž bylo zamítnuto odvolání proti výrokům II. a III. rozhodnutí MHMP, a v této části vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Ve zbytku žalobu zamítl.

[3] Městský soud nejprve konstatoval, že rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné a dostatečně reaguje na odvolací námitky. Dále se věnoval žalobním námitkám, které se týkaly reklamní výstrče I. Shledal, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí k odvolací námitce žalobkyně věnoval zodpovězení otázky, jaká osoba reklamu na nemovitost umístila, a dospěl k závěru, že se jednalo o žalobkyni. Žalovaný (a před ním i MHMP ve svém rozhodnutí) zdůraznil povahu reklamy, tedy komu reklama na posuzované reklamní výstrči propagující masáže mohla přinést užitek. Rovněž vycházel z vyjádření spolumajitelky nemovitosti, na níž byly výstrče umístěny. Městský soud shledal úvahy žalovaného racionální a podpořené důkazními prostředky shromážděnými ve správním spise. Shrnuj, že veškeré zjištěné skutečnosti vytvářejí ucelený řetězec důkazů, který bez důvodných pochybností prokazuje, že umístění reklamní výstrče bylo jednání přičitatelné žalobkyni. Dále městský soud nevyhověl žalobní námitce zpochybňující dostatečné zjištění skutkového stavu (zda výstrč I. byla pohyblivou reklamou) ani žalobní námitce ohledně možnosti subsumpce výstrče I. pod dřívější závazné stanovisko ze dne 22. 10. 2013, č. j. SMHMP 942351/2013.

[4] Důvodem pro částečné zrušení rozhodnutí žalovaného byla skutečnost, že výstrč II. odpovídala dříve umístěné reklamní výstrči, pro níž bylo vydáno závazné stanovisko z roku 2013. Toto závazné stanovisko nebylo časově omezeno. Správní orgány tak pochybily, když se domnívaly, že bylo zkonsumováno odstraněním reklamní výstrče, pro níž bylo vydáno, a jejím nahrazením výstrčí I. Rozhodnutí žalovaného tak neobstálo ani v části, v níž zamítl odvolání proti výroku rozhodnutí MHMP o uložení pokuty (výrok III.). MHMP totiž uložil žalobkyni úhrnný trest za oba přestupky, což s ohledem na závěry městského soudu ohledně zákonnosti umístění výstrče II. bylo třeba přehodnotit.

II. Kasační stížnost žalobkyně a vyjádření žalovaného

[5] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. Navrhuje, aby NSS napadený rozsudek zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatelka namítá, že napadený rozsudek je kusý a nepřezkoumatelný, jelikož se z velké části opírá výlučně o závěry učiněné žalovaným (případně MHMP), aniž by jednotlivé žalobní námitky podroboval hlubšímu přezkumu. Městský soud rezignoval na provádění jakéhokoli dokazování na podporu tvrzení stěžovatelky a bez dalšího se ztotožnil se závěry správních orgánů, které jsou v rozporu se zákonem a ve vztahu ke stěžovateli tendenční a účelové.

pokračování

[7] Stěžovatelka „především kategoricky odmítá, že by se způsobem a formou uvedenou v rozhodnutí napadeném žalobou (včetně rozhodnutí prvostupňového správního orgánu) dopustila správního deliktu“. V průběhu správního řízení nebyly předloženy žádné relevantní důkazy, které by prokazovaly stěžovatelčinu účast na umístění výstrče I. Stěžovatelka nemůže souhlasit s tvrzením soudu, že obsah správního spisu je v souladu s tvrzeními MHMP a žalovaného ohledně přičitatelnosti umístění výstrče I. Spis neobsahuje žádný relevantní důkaz, který by tento závěr bez důvodných pochybností prokazoval. Jeho obsahem jsou jen nedostatečně podložená tvrzení a domněnky. Vyjádření spolumajitelky nemovitosti, na níž byly výstrče umístěny, stěžovatelka zpochybňovala již v odvolání i v žalobě. Tato vyjádření „ničeho neprokazují, jedná se o pouhá ničím nepodložená tvrzení spolumajitelky nemovitosti“ a zcela jednoznačně z nich vyplývá, že paní spolumajitelka po celou dobu komunikovala pouze s nájemcem prostor panem Miroslavem Kolářem, nikoli se stěžovatelkou. Stejně tak argumentace správních orgánů, potažmo městského soudu, polemizující nad údajnou reklamní povahou výstrče I., která má být podle jejich subjektivně zabarvených úvah údajným důkazem o tom, že výstrč I. byla na nemovitost umístěna stěžovatelkou, je ryze spekulativní.

[8] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který navrhuje kasační stížnost zamítnout, neboť je nedůvodná. Kasační námitky se obsahově zásadně neliší od námitek uplatněných stěžovatelkou v žalobě, které městský soud v napadeném rozsudku logicky a přesvědčivě vypořádal. Žalovaný se s argumentací městského soudu ztotožňuje.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná. Stěžovatelka ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. a NSS neshledal nedostatky podmínek řízení či jiné překážky, které by bránily dalšímu postupu a rozhodnutí ve věci. Napadený rozsudek proto NSS přezkoumal v rozsahu a z důvodů vymezených v kasační stížnosti s přihlédnutím k případným vadám, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost **není** důvodná.

[11] NSS se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku. V případě, že by napadený rozsudek byl nepřezkoumatelný, bylo by předčasné se jím zabývat věcně. Nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost je zejména takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak soud ve věci rozhodl (tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl), nebo jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento kasační důvod spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dále založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Za takové vady lze považovat případy, kdy soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo případy, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy byly v řízení provedeny (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, č. 3/2004 Sb. NSS).

[12] NSS v napadeném rozsudku žádnou z těchto vad neshledal. Stěžovatelka namítá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, jelikož se z velké části opírá výlučně o závěry učiněné správními orgány, aniž by jednotlivé žalobní námitky podroboval hlubšímu přezkumu. Tomuto tvrzení nemůže NSS přisvědčit. Stěžovatelka neidentifikuje žádnou konkrétní žalobní námitku, s níž by se městský soud nevypořádal. Stěžovatelčin prostý nesouhlas se závěry městského soudu pak nepřezkoumatelnost nezakládá. Městský soud se zabýval podstatou žalobní argumentace, což k vypořádání žalobních námitek stačí (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III ÚS 989/08, odst. 68). Obstojí i skutečnost, že se ztotožnil se závěry žalovaného, neboť dostatečně vysvětlil, proč je považuje za správné a žalobní argumentaci za nedůvodnou (viz rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 105). Námitka nepřezkoumatelnosti je tak nedůvodná.

[13] Dále se NSS zabýval kasační námitkou, že nebylo prokázáno, že výstrč I. umístila stěžovatelka. Shodnou námitkou se již zabýval městský soud v bodech 19. až 22. napadeného rozsudku, žalovaný na straně 5 rozhodnutí o odvolání a MHMP na straně 8 a 9 svého rozhodnutí. Stěžovatelka však i nadále kategoricky odmítá, že by jí bylo možné přičítat umístění reklamní výstrče, která propagovala stěžovatelkou poskytované služby, nad vstup do provozovny, kde tyto služby poskytuje.

[14] Ani NSS nicméně není připraven přijmout stěžovatelčinu tezi o spontánním a svévolném zhmotnění reklamní výstrče nad její provozovnu, jakkoliv zajímavé a originální se toto tvrzení jeví. Ostatně ani stěžovatelka ve svých podáních neposkytuje žádné racionální vysvětlení, kdo jiný a proč by mohl reklamní výstrč na její služby nad její provozovnu umístit. Na základě vyjádření spolumajitelky nemovitosti, na níž byla výstrč I. umístěna, ze dnů 3. 8. a 5. 8. 2023 a charakteru reklamy vyobrazené na výstrči I. nelze než prostou logickou úvahou dospět k závěru, že výstrč I. na vstup do své provozovny umístila stěžovatelka. Ucelený řetězec nepřímých důkazů mající oporu ve spisovém materiálu žalovaného nepřipouští žádné rozumné pochybnosti. Závěry městského soudu jsou proto zcela korektní.

IV. Závěr a náklady řízení

[15] Z výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[16] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, na náhradu nákladů řízení proto nemá právo. Žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, NSS mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2025

pokračování

Michal Bobek
předseda senátu